

JAZZFLITS NUMMER 398

22 MEI 2023

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP DE PLAAT

Artemis, Claudio Scolari Project,
Deon, Mark Guiliani e.a.

7 JAZZ OP HET PODIUM

Hamilton de Holanda
& Nduduzo Makhathini

EN VERDER (ONDER MEER):

9 Jazz Journalists Association Awards

10 Art Blakey in de Apollohal (H v Eeden)

12 Pierre Courbois deel 2 (Erik Carrette)

19,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2023

NR. 399 KOMT 12 JUNI UIT

BERICHTEN

Pianist Tilmar Junius overleden

Geheel onverwacht is op 9 mei pianist Tilmar Junius overleden. Hij was 53 jaar oud. Junius had een infectie opgelopen die in zeer korte tijd tot een fatale zware bloedvergiftiging leidde. Tilmar Junius was hoofd van de opleiding Jazz & Pop aan het ArtEZ Conservatorium in Zwolle. Daarvoor gaf hij les aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Hij leidde verder een eigen trio met Jan Voogd op bas en Wim Kegel op drums. Met hen maakte hij twee platen: 'Plots' in 2000 en 'Songs And Dances' in 2005. Centraal in het triorepertoire stonden Junius' eigen composities. 'Je hóórt dat dit drietal elkaar als de spreekwoordelijke broekzak kent', meldde de Haagse Courant over 'Plots'. 'Het Tilmar Junius Trio maakt er een sport van de luisteraar voortdurend op het verkeerde been te zetten. En doet dat met flair', vond de platenrecensent van NRC Handelsblad naar aanleiding van het album. Junius was ook lid van de Jasper Somsen Group waarmee hij het album 'Sardegna' (2013) maakte. De pianist maakte verder deel uit van het Robert Veen Sextet, speelde met saxofonist Willem Hellbreker en begeleidde de zangeressen Greetje Kauffeld en Josee Koning. Tilmar Junius maakte sinds vorig jaar onder de titel 'Piano Jazz' een programma voor de Concertzender.

Beluister Tilmar Junius hier als begeleider van Willem Hellbreker:
<https://bit.ly/42sPSUx>

i a 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

BASGITARIST JOOP DE GRAAF WINT CONSERVATORIUM TALENT AWARD 2023

Winnaar Joop de Graaf met zijn twee eerste prijzen.
(Foto: Robert Arts)

Joop de Graaf heeft 13 mei de Conservatorium Talent Award 2023 gewonnen. De basgitarist liet in Podium Azijnfabriek in 's-Hertogenbosch vijf andere finalisten achter zich. Ook de Mingus-compositieprijs viel de student van het Conservatorium van Amsterdam ten deel.
...vervolg op de volgende pagina links

...vervolg Conservatorium Talent Award

De jury, voorzitter Aad van Nieuwkerk (VPRO radio), Sun-Mi Hong (drumster), Guy van Hulst (programmeur), Mischa Andriessen (journalist) en Suzanne Veneman (trompettiste), roemde De Graaf om zijn goed samengestelde set met fraaie contrasten. Van Nieuwkerk: "Joop liet op hoog niveau een moderne en eigentijdse sound horen. Hij kreeg het publiek mee in zijn enthousiasme." Als winnaar kreeg Joop de Graaf een sculptuur en 5.000 euro. Dat bedrag mag hij gebruiken voor zijn verdere studie of om een debuutalbum op te nemen. De Minus-compositieprijs, bedoeld voor het talent dat de jury het meest imponeert met zijn of haar eigen compositie, viel eveneens toe aan Joop de Graaf, voor zijn compositie 'Stretch up, stress up, ketchup, relax'. Aan deze prijs is een bedrag van 1.000 euro verbonden. De Conservatorium Talent Award is een jaarlijks concours. Nederlandse conservatoria dragen hun meest veelbelovende talent voor om mee te dingen naar de eerste prijs. De andere finalisten waren dit jaar Daan Kluwer (R'dam, sax), Stan Verstegen (Utrecht, piano), Rémi Keupink (Zwolle, trompet), Tonke Suithof (Groningen, piano) en Nathaniel Hanson (Maastricht, piano). Het concours vond voor de twaalfde keer plaats. Eerdere winnaars waren onder anderen pianist Sebastiaan van Bavel, gitarist Gijs Idema, saxofonist Mo van der Does, zangeres Sanne Rambags, saxofonist Maarten Hogenhuis en zangeres Esther van Hees.

Discograaf Coen Hofmann overleden

Discograaf Coen Hofmann (1939) is 9 mei overleden. Hij maakte een discografie van Buddy Collette en was co-auteur van discografieën van Shorty Rogers en Bob Gordon/Jack Montrose. Samen met Gerard J. Hoogeveen, oprichter in 2002 van de Stichting Names & Numbers, gaf hij onder die naam discografieën uit van Clifford Brown, Buck Clayton, Teddy Edwards, Dizzy Gillespie, Lars Gullin, Tubby Hayes, Milt Jackson, Helen Merrill, Frankie Newton, Charlie Parker, Sammy Price, Lucky Thompson, Gerald Wilson en diverse label-discografieën op cd-rom. Het blad Names & Numbers (over 'discographical research') startte in 1985, na een lange pauze begon het - Engelstalige - kwartaalblad in 1998 weer met nummer 7, tot en met nummer 102 in juli 2022. Vaste Engelse medewerkers waren Bob Weir en Howard Rye. De oplage was klein, maar het blad werd internationaal zeer gewaardeerd.

Fleurine. (Foto: Juliana Flaskamp)

FLEURINE VERKOZEN TOT VOORZITTER EUROPESE BELANGENORGANISATIE VOOR JAZZ

Zangeres Fleurine is eind vorige maand tijdens het evenement Jazzahead! in Bremen verkozen tot 'president' van de VJME (Voice for Jazzmusicians in Europe), het overkoepelend orgaan van de Europese belangenvereniging van jazz en geïmproviseerde muziek. De vereniging telt leden uit elf landen.

De VJME is mede op initiatief van Fleurine, voorzitter van de Nederlandse belangenvereniging BimPro, tijdens de coronapandemie gevormd om de positie van Europese jazzmusici in kaart te brengen en te verbeteren. In Bremen vergaderden de leden van de VJME voor het allereerst in levende lijve en namen ze deel aan panels over de socio-economische positie van jazzmusici binnen Europa. Veertien organisaties uit elf landen zijn bij de VJME aangesloten; uit Denemarken, Spanje, Zwitserland, Italië, Duitsland, Zweden, Noorwegen en Finland, Nederland, Portugal en Oostenrijk. Organisaties uit een aantal Oost-Europese landen zullen zich spoedig aansluiten bij de vereniging.

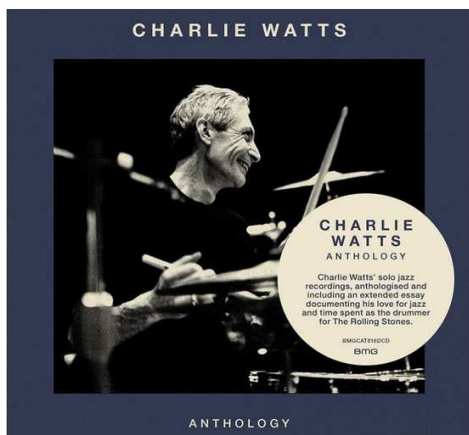
Meer info: www.vjme.eu

Theo Croker op Jazz Brugge

Trompettist Theo Croker is een van de gasten op het komende festival Jazz Brugge. Na vijf jaar is het van 17 tot en met 19 november weer terug van weggeweest. Percussionist Chris Joris geeft op vrijdag de aftrap van de driedaagse in het Concertgebouw Brugge. Ook treden die dag Bex Burch (xylofoon) en basiste-vocaliste Sélène Saint-Aimé op. De volgende dag komen Kalfa/Dumitriu/Badenhorst, trompettiste Yazz Ahmed, fluitiste Naïssam Jalal en saxofonist James Brandon Lewis, die er de vorige editie, in 2018, ook bij was. De laatste dag staan op het programma: zangeres Sophie Tassignon, tromboniste Nabou Claerhout, Theo Croker en Don Kapot.

Jazzjournalisten geven Charles Lloyd een 'Lifetime Achievement Award'

Op 17 mei zijn de winnaars van de jaarlijkse Awards van de Amerikaanse Jazz Journalists Association bekendgemaakt. De 'Lifetime Achievement Award in Jazz' gaat dit jaar naar saxofonist Charles Lloyd. Tot 'Musician of the Year' werd drummer Terri Lyne Carrington gekozen. De Awards zijn dit jaar voor de 28ste keer uitgereikt, in een vijftigtal categorieën. Voor meer winnaars zie pagina 9.

Dubbelalbum met beste jazzstukken Charlie Watts eind juni uit

Platenmaatschappij BMG brengt 30 juni onder de titel 'Anthology' een dubbelalbum uit met de beste jazzstukken van Charlie Watts. De drummer van de Rolling Stones maakte opnames met Engelse jazzmusici van naam in kwartet-, kwintet-, tentet- en bigbandbezetting. Op het album staan 27 stukken die in de jaren 1978 tot en met 2004 werden opgenomen. Bij het album wordt een essay geleverd van Paul Sexton over de jazzcarrière van Watts. De oudste opnames werden live in het Swindon Arts Centre gemaakt. Zijn eerste jazzplaat onder eigen naam nam Watts met The Charlie Watts Orchestra op in 1986: 'Live At Fulham Town Hall'. Dat orkest had onder anderen Alan Skidmore, Bobby Wellins, Colin Smith, Courtney Pine, Don Weller, Evan Parker, Jack Bruce, Paul Bruce, Paul Rutherford, Peter King en Stan Tracey in de gelederen. Ook werk van 'From One Charlie' (1991), zijn eerbetoon aan zijn idool Charlie Parker, is opgenomen. Verder is voor de bloemlezing geput uit de albums 'A Tribute To Charlie Parker With Strings' (1992), 'Warm And Tender' (1993), 'Long Ago And Far Away' (1996), het Charlie Watts-Jim Keltner Project (2000) en 'Watts At Scott's' van het Charlie Watts Tentet (2004). Charlie Watts overleed in augustus 2021.

NIEUWE PLAAT DAVID HAZELTINE EERBEToon AAN PLATENBAAS GERRY TEEKENS

De nieuwe cd van pianist David Hazeltine op het label Criss Cross Jazz is een eerbetoon aan de in 2019 overleden oprichter Gerry Teekens. Hazeltine nam 'Blues For Gerry' op met Peter Washington op bas en Joe Farnsworth op drums. De plaat werd in zes uur tijd op 1 december 2022 opgenomen.

Hazeltine maakte tussen 1995 en 2010 acht platen voor Criss Cross onder eigen naam, maar daarnaast is hij als begeleider op een twintigtal andere platen van het Nederlandse label te horen. Met Washington en Farnsworth maakte Hazeltine eerder twee albums: 'Perambulation' (2005, Criss 1276) en 'Close To You' (2003, Criss 1247). "Gerry Senior liked those albums, and his son Jerry Teekens, Jr. (directeur van Criss Cross na de dood van Gerry Teekens; red.) asked me if I'd put together that same trio", zegt Hazeltine in een toelichting bij zijn nieuwe plaat, "I have fond memories of working for Gerry. He was a pretty hands-off producer, and let me do what I wanted. His one request was always, 'there's got to be a blues; it's not swinging if there's no blues.' So I wrote 'Blues for Gerry.'" Op de plaat staan nog drie stukken van Hazeltine. Verder zijn onder meer 'Firm roots' (Cedar Walton), 'Body and soul' (Johnny Green, Robert Sour, Edward Heyman, Frank Eyton), 'It could happen to you' (Jimmy Van Heusen, Johnny Burke) en 'Skylark' (Hoagy Carmichael, Johnny Mercer) op de plaat te vinden. Die ligt vanaf 26 mei in de winkel.

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 398

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit de in deze Jazzflits besproken albums. Klik om deze selectie te beluisteren op: <https://spoti.fi/3o8yVQo>

JAZZ OP DE PLAAT

ARTEMIS
In Real Time
Blue Note

Geen grote ego's, wel een hecht samenspel en goed doordachte composities; dat zijn zaken die opvallen bij het beluisteren van het album 'In Real Time'. De band bestaat geheel uit vrouwen, iets waar in het uitgebreide persbericht van het label met geen woord over wordt gerept. Het spreekt vanzelf. Mochten Rosnes cum suis echter een boodschap willen uitdragen met deze bezetting, dan is het vermoedelijk: wij zijn gelijkwaardig, wij doen niet aan machogedrag. Pianiste Renee Rosnes voert de band aan, maar dit is geen Renee Rosnes Sextet. Dit een collectief dat soms griezellig-hecht samen speelt.

De solo's zijn ingebed in de composities, die werden voorzien van tussenstukken en orkestrale begeleidingen. De stukken zijn dan weer groovy, dan weer bedoeld-zweverig. De tempi variëren van voortvarend tot uiterst bezonken.

De arrangementen beginnen geregeld met dwarse, unisono baslijnen voor piano en bas (en sné! Je moet kunnen lezen als een raaf), daar onderdoor komen dwarse slagwerkaccenten en daar overheen wordt een verrassende blazerspartij gedrapeerd. Rosnes schreef een deel van het repertoire maar vervult ook een belangrijke rol als solist. Ze kan een triljoen noten per maat spelen, doch durft evengoed teregend lange pauzes te laten vallen. Trompettiste Ingrid Jensen combineert een gevoelvolle aanpak met een duizelingwekkende techniek. Met een Clark Terry-achtige wendbaarheid zwiert ze door alle registers.

Saxofoniste Nicole Glover zegt in de toelichting: 'I feel total empathic support and the freedom to be as adventurous and creative as I can imagine with this band.' Zo is het maar net. Artemis functioneert als een ideale minimaatschappij.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Ingrid Jensen (trompet),
 Nicole Glover, Alexa Tarantino (saxen),
 Renee Rosnes (piano), Noriko Ueda (bas),
 Allison Miller (drums).

Luister hier naar het nummer 'Slink':
<https://bit.ly/3nZDIJq>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

DEON
Soft Steel
TryTone

'Soft Steel' is met zijn paradox een goed gekozen titel voor het debuutalbum van Deon, het nieuwe kwintet van bassist/componist Dion Nijland. In de twaalf stukken van de plaat smeedt hij schijnbare tegenstellingen tot een werkend geheel. Hij koppelt vernieuwing aan traditie, jazz aan wereldmuziek, verstand aan gevoel en strakheid aan speelsheid. 'Wiegelied' is een goed voorbeeld hoe dit allemaal werkt. Ter opening speelt de gestopte trompet van Ruben Drenth een zoete melodie tegen de bas die een kloppend hart biedt. De klarinetsolo van Steven Kamperman is ook heel gevoelig, onderpind door tegenmelodieën van de andere blazers. Dan komt er een ritmiek opzetten die Turkse en Arabische invloeden verraad, en ten slotte brandt Ad Colen los in een vurige tenorsaxsolo. Nijland schrijft aardse composities waarin hij goed gebruikmaakt van de klankkleuren van zijn blazers, en waar ook de nodige humor in doorschijnt. Zo heeft 'Deun' een toepasselijke titel voor een stuk met geestige, bijna melige melodie, die in de uitwerking van Kamperman in zijn solo ook weer voor ontroering zorgt. Er zijn invloeden te horen uit verschillende richtingen, zoals de Stravinsky-achtige ritmes en klankkleuren van 'Karl May' en de ideeënwereld van de Blue Note avant-garde à la Eric Dolphy en Andrew Hill in 'Lost in the woods' tot de Indiase melodievoering van 'Shivu'. Nijland weet ze te verwerken tot een eigen, herkenbare stijl, die door het collectief (want zo klinkt Deon) geïnspireerd tot leven wordt gewekt.

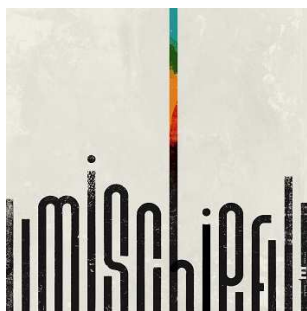
Herman te Loo

Bezetting:

Ruben Drenth (trompet),
 Steven Kamperman (klarinet, altklarinet),
 Ad Colen (tenorsax, sopraansax), Dion Nijland
 (bas, composities), Mees Siderius (drums, vibrafoon).

Bekijk hier de trailer van het album:
<https://youtu.be/750U0JA2ccI>

MARK GUILIANA
Mischief
 Edition Records

In Jazzflits nummer 383 schreef ik vorig jaar over het vorige album van drummer Mark Guiliana 'the sound of listening' dat Guiliana ons wist te verrassen met een bijna volledig akoestisch, soms zeer intiem en afwisselend album. Ik was er zeer enthousiast over. Met zijn nieuwe album 'Mischief', met acht nummers in dezelfde bezetting en van dezelfde opnamesessies als 'the sound of listening' verrast Guiliana ons minder, maar enthousiast blijf ik wel. Het samenspel van Shai Maestro op toetsen, Chris Morrissey op bas, Jason Rigby op tenor en Guiliana op drums blijft fenomenaal, ontspannen en lyrisch. Mark noemt 'Mischief' (baldadigheid) een andere kant van dezelfde munt. De levendigheid en spontaniteit (baldadigheid?) werkt als een 'sonic photograph' van de band. Het is beslist geen restmateriaal, maar het geeft een beeld van een band met geweldige musici die elkaar naadloos aanvoelen na acht jaar samenspelen. Goede muziek behoeft geen krans zou ik zeggen en dat deze band heel goed is wisten we al.

Jaap Lampe

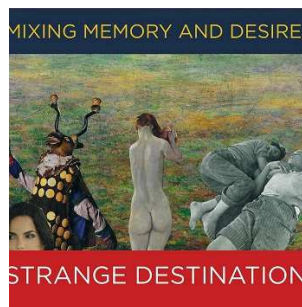
Bezetting:

Mark Guiliana (drums, percussie),
 Chris Morrissey (bas),
 Shai Maestro (piano),
 Jason Rigby (tenorsax, percussie).

Luister hier naar 'Mischief':

<https://www.youtube.com/watch?v=w7vhsaRPAKI>

MIXING MEMORY & DESIRE
Strange Destination
 Label WLJWC MM23

In 2014 bestudeerde Jan Willem van der Ham de muziek van het Gerry Mulligan-Chet Baker Quartet. Deze iconen werkten samen in de periode 1951-1952. Hun idee was baanbrekend en trendsettend: een bezetting van baritonsaxofoon, trompet, bas en drums. De piano werd losgelaten, waardoor er veel harmonische vrijheid ontstond, gebaseerd op de dynamiek van twee, of eigenlijk vaak vier, solo-instrumenten. Een geraffineerd concept dat de basis vormde voor talloze ensembles die een specifieke klanksymbiose als uitgangspunt hanteren. Mulligan en Baker blijven onovertroffen in de uitvoering van hun eigen nieuwe standaard. Jan Willem van der Ham waagde zich met zijn groep Mixing Memory and Desire aan een 'remake' van het fameuze oerconcept en gaf daar een theatrale draai aan.

Citeren en hergebruiken loopt als een rode draad door de muziekgeschiedenis. Het nieuwe album 'Strange Destination' is daarvan een goed voorbeeld. Het is een mengeling van strak uitgewerkte stukken en vrije improvisatie via een nieuwe koers. Constructie en deconstructie staan naast elkaar, wat leidt tot onderhoudende muziek met eigenwijze kwinkslagen.

De harmonie van de blazers, in dit geval baritonsaxofoon en cornet, is spannend. Prachtig klinkend samenspel wordt afgewisseld met scherts en bravoure, waarbij de wegen scheiden en er interessante monologen en conversaties ontstaan. De rollen van bas en drums zijn gelijkwaardig. Hun stemmen klinken in puntig tegenspel en eigenwijze interventies.

Leider Van der Ham schreef tien tijdloze composities die goed uit de verf komen. Weergave van deze muziek leidt in de huiskamer tot een intiem samenzijn. De ruimtelijke opnames klinken helder en doen sterk denken aan de mono-opnamen die gangbaar waren in de tijd waarin de bebop opgang maakte. Mixing Memory and Desire is een volwaardig jazzensemble dat met 'Strange Destination' een album aflevert dat laveert tussen kamerjazz, avant-garde en filmmuziek. Twee vragen blijven voor nu nog even onbeantwoord: wie gaat deze muziek gebruiken als soundtrack en hoe klinkt het live?

Roland Huguenin

Bezetting:

Felicity Provan (cornet),
 Jan Willem van der Ham (baritonsax),
 Raoul van der Weide (bas), George Hadow (drums).

JOCHEN RUECKERT
With Best Intentions
Colonel Beats

Hoewel hij in Duitsland werd geboren, woont slagwerker/componist Jochen Rueckert al sinds 1997 in New York. Voor zijn nieuwe album, 'With Best Intentions', haalde hij een Europees-Amerikaans top-team bij elkaar, met drie onmiddellijk herkenbare blazers (trombonist Nils Wogram, tenorsaxofonist Mark Turner en basklarinettist Joris Roelofs). Hij schreef warmbloedige arrangementen voor ze, en gaf ze de ruimte om hun solistische bijdragen breed uit te meten. Zelf stuurt hij met bassist Doug Weiss de boel lekker op, zodat je als luisteraar voortdurend nieuwsgierig bent welke kant het uitgaat. Elk stuk kent zijn eigen opbouw en dat zorgt ook voor een aangename variatie. Zo opent 'Muetze glatze' met een ongebeleide basklarinetsolo waarna de groep in een lekkere groove duikt die doet denken aan de Blue Note avant-garde uit de jaren zestig (denk Andrew Hill of Eric Dolphy). Door het ontbreken van een akkoordinstrument ontstaat er veel vrijheid en een speels gevoel, zoals we dat kennen uit de groepen van Charles Mingus. Het jachtige 'Mark of the beast' doet sterk aan het werk van die laatste denken. Ook 'Double sensotron' heeft dat: een slegende, bluesachtige ballad, waarin Turner zich van zijn meest lyrische kant kan laten zien. Voor liefhebbers van aardse muziek tussen traditie en vernieuwing is dit een heerlijke plaat, die ook doet verlangen naar een concert van dit kwintet op Nederlandse bodem.

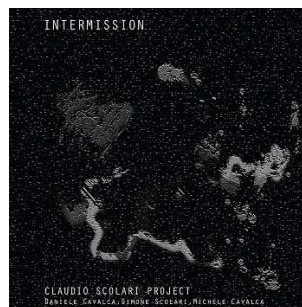
Herman te Loo

Bezetting:

Nils Wogram (trombone),
 Mark Turner (tenorsax), Joris Roelofs (basklarinet),
 Doug Weiss (bas),
 Jochen Rueckert (drums, composities).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://www.jochenrueckert.net/intentions>

CLAUDIO SCOLARI PROJECT
Intermission
Principal Records

Op zijn derde cd in vier jaar – 'Intermission' getiteld – neemt de bekende Italiaanse jazzmuzikant Claudio Scolari met zijn naar hem genoemde Project wat gas terug als het gaat om het gebruik van elektronica. Het kwartet zit nog steeds in de hoek van de free jazz en improviseert er lustig op los. We horen nog steeds de nodige synths, maar er is meer ruimte voor akoestische instrumenten. Scolari cs roepen in twaalf eigen composities een theatrale sfeer op. De muziek is even onvoorspelbaar en spannend als op de andere recente platen, 'Upside Down' (2020) en 'Cosmology' (2021). Het is lastig, zo niet onmogelijk de stukken onder een jazzgenre te vangen. Free jazz komt het dichtste in de buurt, maar er is geen sprake van 'gefreak'. Af en toe komt er een stukje atonaliteit voorbij en de ritmes zijn zelden rechttoe, rechtaan, maar de meeste nummers zijn harmonisch en sferisch met subtiele synths die 'Intermission' zeer eigentijds laten klinken. Kennelijke bevat het Scolari de ingeslagen koers vast te houden want de nieuwe tracks hadden ook op de vorige twee cd's kunnen staan.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Claudio Scolari (drums, synth programmering),
 Daniele Cavalca (drums, live synths, Fender Rhodes,
 piano), Simone Scolari (trompet),
 Michele Cavalca (elektrische bas).

Maak kennis met het Claudio Scolari Project:
<https://bit.ly/3W7TAAJ>

JAZZ OP HET PODIUM

HAMILTON DE HOLANDA & NDUDUZO MAKHATHINI

Bezetting:

Hamilton de Holanda (bandolim),
Nduduzo Makhathini (piano).

Datum en plaats:

28 april 2023,
LantarenVenster, Rotterdam.

Twee innemende mannen, 'brothers', die hun publiek betoverden met een magistraal concert. Iedereen werd meegezogen in een belevenis waarin werelden samenvloeiden. Podiumervaring hadden ze samen nog nauwelijks opgedaan, maar in Rotterdam werd een goddelijk pact gesmeed.

Bandolim-speler Hamilton de Holanda en pianist Nduduzo Makhathini zijn ieder op zich vermaard. Hun samenwerking kwam tot stand op voorstel van trompettist Wynton Marsalis, die een mogelijke chemie tussen hen goed had voorzien. De voorbereidingen van hun project, het schrijven en arrangeren van de suite 'Routes of Discovery', gebeurde op afstand tijdens de pandemie.

Hun agent verkoopt de show als diaspora van Afrikaanse muziek. Hierbij wordt niet bedoeld op een reis door de tijd, maar vooral op de lange periode van de Trans-Atlantische slavenhandel. De mensonterende praktijken die aanvingen rond 1500 en die de geschiedenis van Afrika, Noord- en Zuid-Amerika en Europa sterk heeft beïnvloed.

De globetrotters van toen konden niet vermoeden hoe veerkrachtig de nazaten van de Afrikaanse mensen die zij roofden en verminkten zouden zijn. De Afro-culturele synthese, de bijvangst van de slavernij, is zo sterk, dat er bijna geen plekken op de wereld zijn aan te wijzen waar het ritme van Afrika nog niet is gevoeld.

De welvaart waar de roofzuchtige Europeanen naar zochten, heeft onbedoeld geleid tot een rijke immateriële oogst. De Afro-Amerikaanse muziekcultuur bloeit steeds sterker en dat is precies wat Hamilton en Nduduzo laten zien. Zij gaan op zoek naar de bronnen van choro, samba, bossanova, jazz en urban rap, en komen uit bij de liedjes die op de plantages werden gezongen door de tot slaafgemaakten. Alles was hun ontno-
[...vervolg in de rechterkolom](#)

Nduduzo Makhathini. (Foto: Joke Schot)

men, maar hun waardigheid en de orale cultuur van verhalen vertellen en liedjes zingen over hun volk en afkomst hield stand en leidde tot een universele boodschap van hoop en verbinding. 'Routes of Discovery' is een symbiose van traditionele en eigentijdse Afrikaanse- en Braziliaanse stijlen, vermengd met Europese muziekstromingen. Hamilton domineert met zijn geniale spel op de bandolim, waar hij een onvoorstelbaar rijk palet aan melodische en harmonische klanken uit haalt. Hij is heer en meester op zijn instrument en smelt de Braziliaanse muziektradities samen met elementen uit jazz, pop en rock. Nduduzo is een ambassadeur voor de Afrikaanse manier van musiceren. Naast zijn tintelende muzikaliteit legt hij ook een accent op zingeving. Hij groeide op in een gebied met een sterke Zulu-traditie en genoot een christelijke opvoeding. Hij versmelt gospel en Zulu-invloeden tot spirituele jazz. Zijn veelzijdige, vaak percussieve spel gaat samen met sereniteit en vocale meditatie. Hij onderbrak het concert met een warm pleidooi voor de schoonheid en samenbindende kracht van muziek.

Op 1 juli wordt bij Keti Koti stilgestaan bij de slavernij die 160 jaar geleden door Nederland werd afgeschaft.

Roland Huguenin

Hamilton de Holanda (rechts) en Nduduzo Makhathini. (Foto: Joke Schot)

Hamilton de Holanda. (Foto: Joke Schot)

JJA AWARDS 2023

Op 17 mei zijn de winnaars van de jaarlijkse Awards van de Amerikaanse Jazz Journalists Association bekendgemaakt. In een vijftigtal categorieën zijn de volgens de JJA-leden - meest Amerikanen - beste musici, platen en boeken van het afgelopen jaar op een rij gezet. Een greep uit de categorieën:

Lifetime Achievement Award in Jazz

CHARLES LLOYD

Record of the Year

Terri Lyne Carrington, 'New Standards, Vol. 1'

Historical Record of the Year

Ahmad Jamal, 'Emerald City Nights'

Musician of the Year

TERRI LYNE CARRINGTON

Up & Coming Musician of the Year

SAMARA JOY

Composer of the Year

MIGUEL ZENÓN

Arranger of the Year

MARIA SCHNEIDER

Male Vocalist of the Year

KURT ELLING

Female Vocalist of the Year

SAMARA JOY

Large Ensemble of the Year

ARTURO O'FARRILL AND THE AFRO LATIN JAZZ ORCHESTRA

Mid-Size Ensemble of the Year

CHRISTIAN MCBRIDE'S NEW JAWN

Duo/Trio of the Year

FRED HERSCH/ESPERANZA SPALDING

Trumpeter of the Year

JEREMY PELT

Trombonist of the Year

STEVE TURRE

Alto Saxophonist of the Year

IMMANUEL WILKINS

Tenor Saxophonist of the Year

CHARLES LLOYD

Baritone Saxophonist of the Year

JAMES CARTER

Soprano Saxophonist of the Year

DAVE LIEBMAN

Guitarist of the Year

BILL FRISELL

Bassist of the Year

LINDA MAY HAN OH

Electric Bassist of the Year

JOHN PATITUCCI

Pianist of the Year

EMMET COHEN

Keyboardist of the Year

ROBERT GLASPER

Drummer of the Year

BRIAN BLADE

De **Jazz Journalists Association Awards** worden 10 september 2023 online uitge-reikt. De volledige uitslag is te vinden op: <https://www.jjazwards.org/>

Bassist of the Year: Linda May Han Oh. (Foto: Shervin Lainez)

Up & Coming Musician en Female Vocalist of the Year: Samara Joy. (Foto: Meredith Truax)

Musician of the Year: Terri Lyne Carrington. (Foto: John Watson)

TERUG IN DE TIJD

VOETZOEKERS EN VLIEGEN

Het was me het optreden wel. Organisator Lou van Rees had het publiek voor zaterdagavond 30 maart 1963 een 'monsterconcert' in het vooruitzicht gesteld en dat leverde een overvolle zaal op. Begrijpelijk, want de populaire Art Blakey and the Jazz Messengers stonden in de Amsterdamse Apollohal in een topbezetting op het programma: drummer Art Blakey, saxofonist Wayne Shorter, trompettist Freddie Hubbard, trombonist Curtis Fuller, pianist Cedar Walton en bassist Reggie Workman. Drieënhalf duizend bezoekers zaten op lange banken bijeengepakt tijdens een in een aantal opzichten inderdaad monsterlijk concert.

Om te beginnen was het tijdens het concert erg rumoerig geweest en was de akoestiek afschuwelijk slecht, zo meldde maandag 1 april het Algemeen Dagblad. Maar daar was het volgens die krant niet bij gebleven, want enkele toeschouwers – 'nozemachtige types' - meenden dat het afsteken van voetzoekers de sfeer ten goede zou komen 'en de politie greep pas in toen een van die rotjes in een kachel terecht dreigde te komen.' En dan waren er nog de vliegen! In de Apollohal – eigenlijk een sportaccommodatie - was namelijk enkele dagen eerder een 'fruitdemonstratie' geweest. Daar waren die vliegen in groten getale op af gekomen. Na afloop had een groot aantal zich gerieflijk in de hal genesteld. De warme lampen boven de Jazz Messengers hadden duidelijk een grote aantrekkingskracht op de insecten, want in zwermen begaven ze zich richting het podium, waar ze neerdaalden op de handen en verhitte gezichten van de musici. Het gevolg laat zich raden: veel slagen in de ruimte van de geplaagde muzikanten en nog meer hilariteit onder het publiek, zo lezen we in het Algemeen Handelsblad. En wie had bedacht dat de musici op het podium geflankeerd moesten worden door een aantal kartonnen tropische palmbomen? Afijn, 'the show must go on' zullen de Jazz Messengers - die zich onmiddellijk na een avondoptreden in het Scheveningse Kurhaus voor dit concert naar Amsterdam gehaast hadden – gedacht hebben, 'laten we er maar het beste van maken'.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Art Blakey spreekt het publiek in de Apollohal toe.

Vlnr: Shorter, Hubbard, Workman en Blakey.
(Foto's : Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

En dat was goed gelukt, vond **Th. L.** op 1 april in het Algemeen Handelsblad: 'men kan van een concert op hoog, zéér hoog peil spreken'. "De eerste drie stukken van het programma werden door de musici gebruikt om in deze vreemde omgeving in te spelen. Men kon hierna duidelijk constateren dat dit sextet bestaat uit de allerbeste musici van de jongere generatie, onder leiding van de 44 jaar oude Blakey, die als een soort vaderfiguur tussen zijn musici troont. Dit is misschien wel het allerbeste orkest dat hij ooit gehad heeft", aldus Th. L. Recensent **C. Wallagh** was in het Algemeen Dagblad een geheel andere mening toegedaan. Het lijkt wel of hij een ander concert bezocht had: "Omdat wij Blakey vele jaren achtereen op het podium van het Concertgebouw hebben kunnen beluisteren, was het optreden dit keer voor onze ogen en oren een vervelende aangelegenheid. Het Blakey-sextet reageerde (op de omstandigheden, HvE) zoals men mocht verwachten. Men denderde maar wat. En de vele jeugdige bezoekers, die op de nodige sensatie uit waren, vonden het allang prachtig. Wij niet. Want we kennen de jazz nu eenmaal in andere gedaante. Op de plaats waar het hoort: binnen de muren van een voor muziek maken bestemd gebouw. Moge dit 'concert' dus spoedig vergeten zijn en beslist geen navolging verdienen."

De **anonieme recensent** van het Haarlems Dagblad nam een middenpositie in: "Rekening houdend met de insectenplaag kan men bewondering hebben voor de wijze waarop er gespeeld werd. Natuurlijk leed de afwerking op tal van punten, met name in de intro's die bij Blakey meestal unisono gespeeld worden. Blakey zelf was in uitstekende vorm. De vindingrijkste bij de blazers is stellig tenorsaxofonist Wayne Shorter. Freddie Hubbard ontwikkelt zich tot een virtuoos die een goede techniek paart aan een grote mate van originaliteit. De apotheose van de avond was 'Blues march', waarin Blakey een waarlijk grandioze drumsolo gaf die de zaal tot een ware ovatie bracht. Een om meer dan één reden gedenkwaardig concert."

Hans van Eeden

Bekijk waartoe deze formatie in goede doen toe in staat was op 23 maart 1963 in San Remo:
<https://bit.ly/3plq9yP>

Vlnr: Fuller, Workman en Hubbard.

Vlnr: Walton, Shorter, Hubbard, Workman en Blakey.
 (Foto's : Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

PIERRE COURBOIS

VAN FREE MUSIC TOT 3GEN3

DEEL 2

Op 23 april vierde drummer Pierre Courbois (P.C.) zijn 83ste verjaardag. In twee delen doorlopen we in deze rubriek zijn loopbaan. Het eerste deel van het verhaal eindigde eind jaren zestig (zie Jazzflits 397). We pakken de draad weer op bij het begin van de jaren zeventig, toen Courbois de bijnaam 'drummer naast God' verwierf. Hij kreeg die naar aanleiding van zijn optredens met letterkundige Pé Hawinkels (1942-1977), waarbij die voorlas uit zijn bijbelvertalingen. P.C. zorgde dan voor muzikale versiering.

Pierre Courbois stond in 1970 niet louter op jazzpodia. Maar bijvoorbeeld ook op het Pop Festival in Tiel (22 en 23 augustus), tussen The Kinks, Black Sabbath en Golden Earring. Op 23 augustus 1970: Jazz Bilzen met de Gunter Hampel Group, dezelfde dag spelen daar de trompettisten Dizzy Gillespie en Freddy Hubbard.

Courbois' Association P.C. timmerde ondertussen zo aan de weg dat een plaat als visitekaartje welkom was. Op 30 en 31 oktober 1970 werd daarom voor Munich Records 'Earwax' opgenomen met als producer Wim Wigt, oprichter van Timeless Records. Bezetting: Peter Krijnen, Sigi Busch (bas), Jasper van 't Hof (elektrische piano), Pierre Courbois (drums), Toto Blanke (gitaar). Met Association P.C. wordt opgetreden voor Radio Bremen, 10 februari 1971 en 11 oktober 1971 (zie Jasper van 't Hof op het compilatiealbum 'Jazz Because', Jaro 4336).

Medio jaren zestig ontstond in het Gentse een freejazz-scene rond bassist Paul Van Gysegem (°1935) en trompettist Patrick De Groot (°1945). Met Pierre Courbois nemen de twee in 1971 de elpee 'Aorta' op met Pierre Courbois. De start van een jarenlange samenwerking. Van 1971 tot 1975 maakt P.C. ook deel uit van het trio van pianist Mal Waldron (1925-Waldron overleed in Brussel op 2 december 2002), samen met bassist Paul Van Gysegem, optredens in culturele centra en jazzclubs.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Pierre Courbois op de hoes van een plaat uit de Vara-jazzreeks '...And all that jazz' (1981).

Jazzhistoricus Joachim-Ernst Berendt (1922-2000) hoorde de Association P.C. op 7 november 1971 tijdens de Berliner Jazztage. Het resulteerde in een platencontract bij MPS/BASF Records voor vier elpees. 'Sun Rotation' wordt van 24 tot en met 27 november 1971 opgenomen met Berendt als producer. In Duitsland verschijnt het op MPS, in Frankrijk op BASF.

Beluister het album 'Sun Rotation' hier:

<https://bit.ly/3VFemHE>

'Erna Morena' is live in Freiburg opgenomen, tijdens de SWF Jazz Session van 25 april 1972. Erna Morena was de naam van het hotel waar de muzikanten verbleven (vele jaren later bleek dat die Erna foutief bezig was geweest tijdens de oorlog). Enige tijd nadien trok groepslid Jasper van 't Hof (toetsen) naar violist Jean-Luc Ponty. Toen Ponty naar Frank Zappa overliep, zat Jasper alleen en richtte Pork Pie op met Charlie Mariano (sax) en Philip Catherine (gitaar). Joachim Kühn vervangt Van 't Hof in de Association.

Van een concert in de Boogaloo in Venlo van vrijdag 12 mei 1972 is een bootleg verschenen: saxofonist Ben Webster, pianist Tete Montoliu, bassist Wim Essed en Pierre Courbois. In die periode verbleef Pierre's zoon Barend een tijd in het ziekenhuis, attentvolle Ben Webster zorgde voor een doos met Lego. Sigi Busch hielp soms om die dingen in mekaar te krijgen.

De Association P.C. warmt zich op 16 augustus 1972 op in Cinema Corso, Zürich. De Association P.C. zou vier keer spelen tijdens de Olympische Spelen in München van 26 augustus tot 11 september 1972. Op 5 september overvielen Palestijnse terroristen het Israëliësch atletendorp. Het debacle werd voortgezet op het vliegveld veertig kilometer van München met een vuurgevecht met enkele doden. De dag nadien werden alle culturele

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

activiteiten afgelast, de muzikanten hadden maar één keer opgetreden en konden naar huis.

Op 14 oktober 1972 vond het Vierde Avant-Garde Jazzfestival in het Gentse Gravensteen plaats: 'de Association P.C. speelde eerlijk en rechtuit, aanleunend bij de pop, met de leidinggevende drummer Pierre Courbois in de groep van Paul Van Gysegem met tenorsaxofonist Nolle Neels', aldus recensent Mon De Voghelaere in nummer 41 van Jazzwereld (november-december 1972). Jazzkenner Marc Van den Hoof (°1946) was onder de indruk van de buitensporige drumset. (Nolle Neels is nog onder ons, maar speelt niet meer: een arbeidsongeval kostte hem een vinger.)

Op 4-7 maart **1973** wordt in de studio 'Rock Around The Cock' opgenomen. De Amerikanen zagen er de humor niet van in. De plaat werd zo goed als verboden en aldaar uitgebracht als 'Shirocco'. Op 2-3 mei 1973 trad Association P.C. op tijdens het Free Jazz Festival in Leuven met Joachim Kühn, Toto Blanke, Sigi Busch en Pierre Courbois.

In juni 1973 volgt het album 'Mama Kuku', met fluitist Jeremy Steig (°1942), live opgenomen, deels in Freiburg, deels in Lausanne.

In **1974** richt Willem Breuker de platenfirma BV Haast op. Pierre Courbois is te horen op heel wat vinyl van BV Haast. Op 25 april 1974 brak in Portugal de Anjerrevolutie uit. Een paar dagen later konden de mensen alweer een Free Jazz Concert bijwonen. Ook Pierre Courbois trad er op (de juiste datum en plaats van het concert waren niet te achterhalen).

1975: Waterland Ensemble met pianist Loek Dikker (°1944).

1976: Gong Duo met pianist Polo de Haas (°1933- op 17 april 2022 overleden aan een longontsteking).

In 1976 verenigen zich vijf jazz-gelijkgestemden tot het European Jazz Quintet: Gerd Dudek (sax, fluit), Alan Skidmore (sax), Leszek Zadło (sax, fluit), Ali Haurand (bas) en P.C. (gestopt eind 1983).

Op 15 december **1977** vindt het jaarlijkse Vara Jazzconcert plaats in het Sonsbeek Paviljoen, Arnhem, met speciaal uit Amerika overgekomen bassist Gary Peacock, in concert met Loek Dikker, Leo van Oostrom (sax) en de Pool Leszek Zadło, plus Courbois. De opnamen liggen bij het Nederlands Jazz Archief.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De Association P.C. in 1971. Vlnr: Jasper van 't Hof, Toto Blanke, Sigi Busch en Pierre Courbois. (Publiciteitsfoto)

Rond **1980** formeerde P.C. zijn New Association. Dat had diverse bezettingen tot in 1992.

Op de plaat 'Perpetuum Mobile' van 6 april **1981** staat het nummer 'Ban de Bim'. Courbois was mede-oprichter van de BIM (Beroepsvereniging Improviserende Musici), bestuurslid en nog erelid, maar zijn band met de BIM is nog steeds niet oké.

In **1983** is P.C. in het trio In 'n Out met violist Heribert Wagner en Sigi Busch.

Op 30 september 1983 speelt P.C. met het Willem Breuker Quartet '66-'69 in het Bimhuis (Amsterdam) met Hampel, Breuker, Arjen Gorter (bas).

1983: De lezers van de Volkskrant verkozen Miles Davis (57) en Pierre Courbois (43) tot jazzmusici van het jaar.

In september **1984** neemt de New Association (Heribert Wagner (viool), Ben Gerritsen (vibrafoon), Ferdi Rijkers (bas), P.C.) de plaat 'To Be Continued' op, met de compositie 'St.Affrique', Sant-Africa in het Occitaans, een stadje in de Aveyron. Courbois hield daar soms een eetstop op weg naar zijn vakantieoord in Le Salvetat sur Agoût in de Hérault, zestig kilometer verderop. Nog altijd is Courbois er in de maanden juli-augustus-september, zijn platencollectie staat daar.

Op 7 oktober 1984 in het Bimhuis (Amsterdam), de New Association met trombonist Albert Mangelsdorff (1928-2005).

Op 9 oktober **1989** scanderen wel 70.000 DDR-burgers in Leipzig 'Wir Sind Das Volk', op 9 november 1989 valt de Berlijnse

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Muur. Op 18 oktober 1989 produceert P.C. 'In the Moment', een VPRO-programma, gemaakt in Nijmegen. Courbois maakte acht jaar lang jazzprogramma's bij de VPRO, meestal live, eerst 'Met Pierre op lokatie', later 'Down Beat'. Hij denkt met trots terug aan een acht uur durende live-uitzending over saxofonist John Coltrane in juli 1992, 25 jaar na diens dood op 17 juli 1967. Han Reiziger was medepresentator.

Er kwamen toen zo'n duizend positieve brieven binnen, twee schoendozen vol. Helaas zijn die weggegooid bij de verhuizing van de VPRO naar het Beeld en Geluid Centrum, terwijl was afgesproken dat ze naar het Nederlandse Jazz Archief zouden gaan. De betrokken mensen zijn daar nog steeds boos over! In **1993** richt bezige bij Courbois met Tiny Hofman de Stichting Jazz in Arnhem op. Voor het verjaardagsfeest vanwege het dertigjarig bestaan dit jaar, mocht P.C. geen uitnodiging ontvangen...

Op en af is Courbois bij het trio van gitarist Jan Akkerman (°1946), het trio van saxofonist Peter Brötzmann (°1941), het Quartet Frank Grasso (1949-2020), het Quartet Ernst-Günter Kluge en het kwartet Henk Kraus. Hij vormt een 'Qwintett' met Toon de Gouw (trompet), Jan Menu (rieten), Niko Langenhuijsen (piano) en Egon Kracht (bas), en een 'Sextedt' met trombonist Ilja Reijngoud.

Op 8 juli **1994** wordt de 'Bird Award' toegekend aan Courbois tijdens het North Sea Jazzfestival.

Op 27 mei **1995** is P.C. met Mal Waldron en Egon Kracht in het Bimhuis, op 21 maart **1998** in Leiden.

Sinds **2000** is Courbois Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Op 19 mei **2008** krijgt hij de 'VPRO/Boy Edgar Prijs' in het Bimhuis, waaraan een geldbedrag van 12.500 euro en een sculptuur van Jan Wolkers zijn verbonden (die sculptuur is een wisselbokaal die sinds 1963 jaarlijks wordt doorgegeven).

In juli **2009** was Courbois' 5/4 Sextet deelnemer aan de Hollandse jazzdagen in Madrid.

Op 23 april **2015** viert P.C. zijn 75ste verjaardag in het Bimhuis (Amsterdam) met enkele getrouwe collega's.

Als hij in de zomer van 2015 onderweg is naar zijn vakantiehuis in Zuid-Frankrijk, wordt hij getroffen door een hartaanval.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

3GEN3 met Jesse Schilderink, Pierre Courbois en Wiro Mahieu. (Foto: Florentijn Bruning)

In **2020** maakt Jasper van 't Hof deel uit van de 'P.C. 80 Years Birthday'-tournee.

Courbois is nog steeds actief: met zoon basgitarist Barend (°1967) vormt hij het duo 'Courbois-Courbois', in trio wordt P.C. omringd door gitarist Timo Somers (°1991) en Barend, 'Courbois-Somers-Courbois', de geproduceerde muziek laat zich 'Courjazz' heten. 'Courhof' is een trio met Barend en Jasper van 't Hof plus P.C. En dan is er ook nog 3GEN3, het Three Generations Trio, met bassist Wiro Mahieu (°1964), een generatie jonger dan Courbois, en met tenorsaxofonist Jesse Schilderink (°1995) weer een generatie jonger dan Mahieu.

Erik Carrette (een discografie van P.C. staat op pagina x)

De auteur is voor deze bijdrage dank verschuldigd aan Marc Van den Hoof, Paul Van Gysegem, Patrick De Groote, Bert Vuijsje en Jasper van 't Hof ([Jasper van 't Hof](#) las de bovenstaande bijdrage voor publicatie. Zijn reactie: "Prachtige opsomming van mijn ultieme mensvoorbeeld in cultuur, een voorbeeld van een mens die nooit inslaapt bij zijn zoektochten naar creativiteit, altijd zijn tijd vooruit!").

Meer lezenswaardigs over Pierre Courbois

[Courbois](#) schreef een lesboek 'Jazz-Drums For Smarties', oefenmateriaal voor drummers. De coronacrisis bracht hem ertoe drumlessen te geven via Skype.

'[Pierre Courbois – Révocation](#)' is een gedrukt boek getiteld naar een compositie van hem, uitgeverij Van Gruting, 228 pagina's, 2010, met bijdragen van Bert Vuijsje, Martin Fondse, Jeroen de Valk en Manfred Schoof.

[Rinus van der Heijden](#) publiceerde op draaiomjeoren.blogspot .com over P.C. 'Een vreemde vogel, maar wel een mooie', 21 december 2005

[Courbois](#) vertelt in vogelvlucht over de naoorlogse Nederlandse jazzgeschiedenis en zijn aandeel daarin in een interview met Jacques Los, ook op draaiomjeoren.blogspot .com, mei 2008.

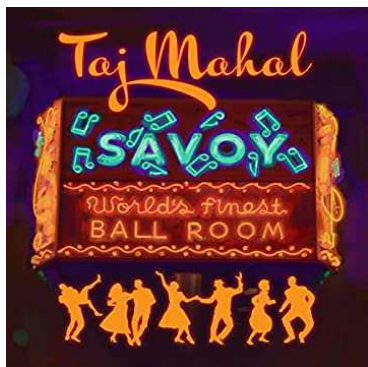
In **2011** hield de Slagwerkkranen een opiniepeiling over drummers en percussionisten uit Nederland en België, met resultaat 'Pierre Courbois all time favourite of the Benelux 2010-2011'.

In **maart 2021** schreef Paul Lemmens: 'Association P.C., Hoogste Oorsmeertijd'.

(een discografie van Pierre Courbois staat op pagina 16)

JAZZWEEK TOP DRIE

15 mei 2023

1 Taj Mahal

Savoy
(Stony Plain)

2 Wayne Escoffery

Like Minds
(Smoke Sessions)

3 Joe Locke

Makram
(Circle 9)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs

Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp

van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

VARIA

Tamara Lukasheva. (Foto: Annette Etges)

Nieuwe namen Jazzfestival Generations bekend

Op 16 september vindt de vijfde editie plaats van het jazzfestival Generation. Plaats van handeling is het zalencentrum Orpheus in Apeldoorn. Begin mei lichtte de organisatie weer een tipje van de sluier op. Al bekend was de komst van het Half Easy Trio met zangeres **Tamara Lukasheva**. Daaraan kunnen nu worden toegevoegd het Gerlo Hesselink Quartet, Liquid Spirits en het Nederlands Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Maite Hon-tel . Het festival voltrekt zich op vier podia en loopt van 15.00 uur tot middernacht.

Lezing in Rotterdam over Miles Davis

Onder de titel 'Miles Davis: van bop tot pop' houdt onze medewerker Ruud Bergamin op zaterdag 3 juni om 10.00 uur een lezing over de toonaangevende trompettist. Hij doet dit in de Rotterdamse Volksuniversiteit, gelegen aan de Heemraadsingel 275. Bergamin lardeert zijn lezing met geluids- en beeldmateriaal uit de vroege jaren vijftig tot en met de jaren negentig.

Meer info: <https://bit.ly/3nK1m6V>

OVERLEDEN

Don Sebesky, 29 april 2023 (85)

Amerikaans arrangeur. Werkte als arrangeur en trombonist voor de bigbands van Stan Kenton en Maynard Ferguson. Legde zich daarna uitsluitend toe op het arrangeren: voor Wes Montgomery, Paul Desmond, Freddie Hubbard en vele anderen in de amusementswereld van film en televisie.

Jack Wilkins, 5 mei 2023 (78)

Amerikaans gitarist, geboortenaam: Jack Rivers Lewis. Beïnvloed door zijn voorgangers als Johnny Smith, Barney Kessel, Tal Farlow. Speelde in allerlei combinaties: in de bigbands van Buddy Rich en Bob Brookmeyer, het septet van Benny Goodman, bij Charles Mingus, met collega-gitaristen, in eigen trio's en was vaak te vinden in de studio's. Ook werkzaam in het muziekonderricht.

(jjm)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

DISCOGRAFIE PIERRE COURBOIS

Deze discografie heeft niet de pretentie foutloos of volledig te zijn. De auteur houdt zich aanbevolen voor correcties en aanvullingen: erik.carrette@skynet.be.

Courbois' top drie van zijn eigen werk ziet er zo uit:

- 1 'Free Music One & Two' (1968)**
- 2 'Earwax' (1970)**
- 3 'Révocation, 5/4 Sextet' (2007)**

Het zijn wereldwijd keerpunten in de geïmproviseerde muziek. De drie albums zijn ook in Japan uitgebracht.

22 juli 1964, Nedley Elstak, 'Trumpe-ter', Rein de Graaff, Ferdi Rikkers (NJA 0102)

30 januari 1965, Gunter Hampel Quintet, 'Heartplants', Saba 15026, MPS 15026, ook op Great Vibes Verve 530157, Down Beat kent vier sterren toe

6-7 november 1965, Inge Brandenburg, 'It's Alright With Me', met Bobo Stenson, Berlijn (CBS 62644)

1 mei 1966, Peter Brötzmann Trio, 'Mayday', met Peter Kowald tijdens tiende German Jazz Festival in Frankfurt

1 mei 1966, Gunter Hampel Quartet(!), met Don Menza, Nedley Elstak, Victor Kaihatu op 'More Modern At The German Jazz Festival 1966' (Be! Jazz 6088/89)

9 september 1966, Willem Breuker Trio, Kaihatu, NCRV TV Broadcast (BV Haast dvd 1201)

26 oktober 1966, Willem Breuker, 'Litany For The 14th Of June 1966', Hans Dulfer, Kees Hazevoet, Baarn, Breukers debuutelp

21 december 1966, Gunter Hampel Group, 'Assemblage, Music From Europe' (ESP 1042, het label van Bernard Stollman)

22 juli 1967, Nedley Elstak, Rein de Graaff, Ferdi Rikkers, voor Rono Radio, Groningen (Nederlands Jazz Archief 0102)

16-18 december 1967, Free Jazz Meeting, Baden-Baden, Andalusion Proverb met Jeanne Lee, Albert Mangelsdorff, Gunter Hampel, Buschi Niebergall

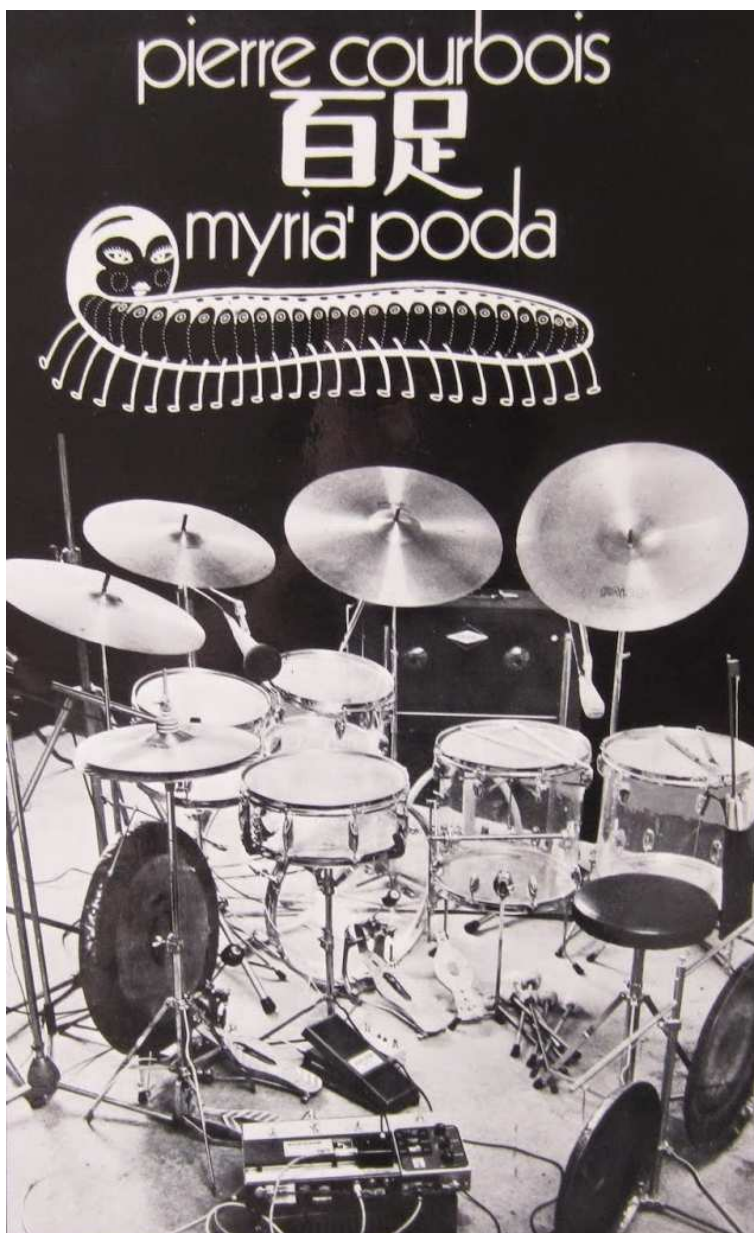
2 april 1968, Gunter Hampel Group & Jeanne Lee, met Willem Breuker, Arjen Gorter, Soest (Muziekweb LP 551/Wergo 80001/Birth Records 680402)

24-25 juni 1968, Free Music Quintet, 'Free Music One & Two', Boy Raaijmakers, Erwin Sommer, Baarn (ESP 1083)

13-14 oktober 1968, Free Music & Orgel, Düsseldorf en Arnhem (Ams Studio 505)

8 december 1968, Gunter Hampel met Ed Kröger, Willem Breuker, Piet Veening, drie nummers opgenomen in de studio MPS/BASF, maar niet uitgebracht

...vervolg in de rechterkolom

Het drumstel van Pierre Courbois op de achterkant van de hoes van het album 'Myria' Poda' (1975).

21 januari 1969, Gunter Hampel Quintet, Villingen (MPS 15026)

21 april 1969, Free Music Quartet, 'Zand', Peter van de Locht, Boy Raaijmakers, Henk Haverhoek, opgenomen in de Zandverstuiving, Hoge Veluwe (EP Ketchup Records 3)

juli 1969, Ramses Shaffy, 'Sunset Sunkiss', met Focus, Jan Akkerman (°1946), Thijs van Leer (°1948), Leo Cuypers (1947-2017) (Fonos LP 3972)

24 oktober 1969, Rein de Graaff-Dick Vennik, Wim Essed, 'Live At Ceres, Minor Moods, From Past and Present' (Stichting Jazz Werkgroep 6202)

31 januari 1970, 'Body And Soul', met Jon Eardley, J.R.Monterose, Rein de Graaff, Henk Haverhoek, Wageningen (Munich 6803 635, Blue Moon 1605)

maart-mei 1970, Loek Dikker Groep, 'Love Cry and Super Nimbus', Loek Dikker, De Kosmos, Amsterdam (Stichting Jazz Werkgroep 6203)

juli 1970, Lol Coxhill, 'Rasa Moods', jongeren centrum Rasa in Utrecht (Ampex Records 10132)

...vervolg op de volgende pagina links

30-31 oktober 1970, **Association P.C.**, 'Earwax', Jasper van 't Hof, Toto Blanke, op 30 met Busch, op 31 met Krijnen, producer Wim Wigt (Munich LP 4507) (Earwax op Ultra Vybe cd in Japan)

februari 1971, 'I Waited For You' staat op de plaat 'Departure' van het Rein de Graaff-Dick Vennik Kwartet van 11 september 1972

21 januari en 18 maart 1971, **Paul Van Gysegem** Sextet, 'Aorta', Nolle Neels, Patrick De Groot, Jasper van 't Hof, Ronald Lecourt (Futura GER 27), nu ook op cd

4 mei 1971, **Lol Coxhill Trio**, 'Toverbal Sweet: Plus, Live At The Toverbal', Maassluis (See For Miles 480)

24-27 november 1971, **Association P.C.**, 'Sun Rotation', Studio in Hamburg (MPS 15345)

9 februari 1972, **Mal Waldron** Trio, 'A Little Bit Of Miles', met Henk Haverhoek, Live Jazzzolder Hot House, Leiden (Freedom 40116, nu als 'Blues For Lady Day')

Pierre Courbois, 'Independence' (1983).

25 april 1972, **Association P.C.**, 'Erna Morena', SWF Jazz Session, Freiburg (MPS 15380)

1-4 juni 1972, **Association P.C.**, 'Heidelberg Jazzfestival' (MPS 15374)

december 1972, **Association P.C.**, 'Stop My Brain, Frau Theunissen's Kegel' (MPS 1021688)

4-7 maart 1973, **Association P.C.**, 'Rock Around The Cock', met Joachim Kühn op elektrische piano (MPS 15399)

1-3 juni 1973, **Association P.C.**, 'Heidelberger Jazz Tage '73', Live (MPS 15409)

juni 1973, **Association P.C. & Jeremy Steig**, 'Mama Kuku: Live!' In Freiburg en Lausanne (MPS 15410, ook op cd)

3-5 februari 1975, **Pierre Courbois**, 'Myria' Poda', Bonn, (LP Universe Hot 109)

28 september en 2 oktober 1975, **Loek Dikker Waterland Ensemble**, 'Tango', met Frank Grasso, Shaffy Theater A'dam, Lantaarn Theater Rotterdam

...vervolg in de rechterkolom

28 april 1977, **Loek Dikker Waterland Ensemble**, 'Domesticated Doomsday Machine', VARA Radio Hilversum (Waterland 002)

29 mei 1977, **European Jazz Quintet**, 'Live At Moers Festival', Alan Skidmore, Gerd Dudek, Leszek Zadlo, Ali Haurand (Ring Records 01018/Moers Music)

15 december 1977, 'Perpetuum Mobile', Kant 2, Pierre Courbois, solo, Vara Jazz Concert, Arnhem, (Varagram 201)

1978, **Cabaretgroep Schoppen 9**, 'Voor Mensen Die 't Horen Willen'

6-7 november 1978, **European Jazz Quintet**, met Alan Skidmore, Gerd Dudek, Leszek Zadlo, Ali Haurand, Düsseldorf (Ego Records 4012)

Beluister Association P.C.'s album 'Earwax' hier:

<https://bit.ly/41r17LI>

6 april 1981, **Pierre Courbois & Jasper van 't Hof**, 'Perpetuum Mobile', Kant 1, Vara Studio 2, (Varagram 201)

16 februari 1982, **European Jazz Quintet**, 'III', Kirchheim (Fusion 8010)

2-7 juni 1983, **Pierre Courbois**, 'Independence' (Timeless SJP 188, vinyl uitverkocht, niet op cd)

1-7 september 1984, **New Association**, 'To Be Continued', met St.Affrique (BV Haast 053)

15-16 november 1986, **New Association**, 'Four Wheel Drive', Freiburg (Inak 8702)

16 februari 1987, **Compass - Sanstire**, Tilburg (Traction Avant 500)

15 juli 1989, **New Association**, 'Live at the B & W Montreux Music Festival, vol. 2', 'Pjotr, My Dear' met Ben Gerritsen, Ferdi Rikkers (BW 005)

Beluister Association P.C.'s album 'Erna Morena' hier:

<https://bit.ly/3MdMbw7>

11-12 juni 1991, **Polo de Haas Quartet**, 'Soolmaan', Waalwijk (Timeless SJP 384, ook op cd)

18 mei 1993, **Pierre Courbois' Jubilation**, 'Réouverture', Dedicated to Mal Waldron, met Eric Vloeimans, pianist Willem Kühne, Fred Leeftang, VPRO-Eigenwijs 9303 (A-Records 73070)

9 maart 1996, **Pierre Courbois Quintet**, 'Live In Germany', Dedicated to Aad Bos, Troisdorf, met Eric Vloeimans (A-Records 73071)

28-29 mei 1996, **Barend Courbois Band**, 'Tunes For A Friend', Jasper van 't Hof

27 mei 1997, **Gunter Hampel Quintet**, 'Legendary: the 27th of May 1997', Live at the Triennale, Keulen, met Manfred Schoof, Alexander von Schlippenbach (Birth Records 045)

1998, **Pierre Courbois Quintet**, 'Big Party', Toon de Gouw, Fred Leeftang, Willem Kühne, met zoon Barend Courbois (bas) als producer (Socialistische Partij 19981)

28-30 december 1999, **Pierre Courbois Dubbel Quintet**, 'Unsquare Roots' (ESP 4000)

Beluister Pierre Courbois' album 'Myria' Poda' hier:

<https://bit.ly/42mi1fP>

12 mei 2000, **Polo de Haas-Pierre Courbois**, 'Gong', Studio 44, Monster (Emergo 39252)

2001, **Joe van Enkhuizen**, 'Waltz Hot', Studio 100, Monster (Munich BMCD 347)

8 juli 2003, **Joe van Enkhuizen**, 'Waltz New' (Munich BMCD 426)

2005, **Joe van Enkhuizen**, 'Three Four Time, The European Way of Jazz', Amersfoort (Euriginal 105)

16 juni 2005, **Pierre Courbois 5/4 Sextet**, 'Révocation, Live At the BIM Huis' (Daybreak 75369, in Japan op Ultra Vybe)

11 december 2008, **Pierre Courbois 5/4 Sextet**, 'Dutch Jazz Meeting 2008' (DJM 2008)

...vervolg op de volgende pagina

PIERRE COURBOIS

bij de BRT (Belgische openbare omroep)

6 mei 1965, **Gunter Hampel Kwintet**, XXIVe Jazzpanorama, Kasteel van Gaasbeek, Lennik, Jazz op zolder – tijdens hetzelfde concert ook The Johnny Dover Tentet

18 oktober 1970, Gent, 2de Avant-Garde Jazzfestival, **Paul Van Gysegem Sextet**

8 mei 1971, Antwerpen, Jazz Middelheim, **Paul Van Gysegem Sextet**, Van Gysegem, De Groote, Nolle Neels, Ronald Lecourt, Jasper van 't Hof, P.C.

23 oktober 1971, Gent, 3de Avant-Garde Jazzfestival, **Paul Van Gysegem Sextet, Association P.C.**

11 oktober 1972, Brussel, Jazzconcert vanuit de Deutsche Bibliothek, **Association P.C.**

14 oktober 1972, Gent, 4de Avant-Garde Jazzfestival, **Paul Van Gysegem Sextet, Association P.C.**

COMPILATIES

(met één of meer nummers van P.C.)

Nedley Elstak, compilatie 1953-1983, met Ferdi Rijkers (Nederlands Jazz Archief NJA 0102)

Phil Miller/In Cahoots, 'Live 86-89', met Elton Dean (Virgin Japan 28081)

Die Nemen We Mee, De 20ste eeuw in 20 liedjes, met 'Big Party', published by Socialistische Partij, 1998 (Universal 545698)

Vijf jaar Jazz in Venlo, 1970-1975, Ben Webster, Tete Montolieu, Wim Essed (Not On Label 6)

The Dutch Jazz Scene Revisited, Programma 5, Loek Dikker/Pierre Courbois Sextet, Triopel van 10'40", release 1977

The Ego Recordings, European Jazz Quartet, november 1978, Düsseldorf

The Jazz Guitar Box, Toto Blanke (Schnoor 8)

Free Music Europe, 1968-1969 (SWTM 601)

The ESP Sampler, met Gunter Hampel (ESP 1051)

Grapefruit Records, Mushroom label, met Lol Coxhill,

Or Alternatively Nine, release 2017

Dutch Jazz 2007, Dutchsound NL (Buma Cultuur 007)

The Dutch Jazz Scene, met Free Music Quartet

PIERRE COURBOIS

in de muzikale kringen van PAUL VAN GYSEGEM

17 februari 1969, Gent, Zwarte Zaal Academie, Paul Van Gysegem (PvG) Sextet, Patrick De Groote, Cel Overberghe, Jasper van 't Hof, Ronald Lecourt

1 mei 1969, Gent, Korenmetershuis, Jazz en Poëzie, PvG Quintet, P.C. vervangt Calyer Duncan

19 oktober 1969, Gent, Gravensteen, 1^e Avant-Garde Jazzfestival, PvG Sextet, Nolle Neels vervangt Cel Overberghe

11, 12 en 13 juli 1970, Tielt, Europafeesten, Theater Malperuis, PvG Sextet

18 oktober 1970, Gent, Gravensteen, 2de Avant-Garde Jazzfestival, drie formaties:

a) PvG Sextet

b) Theo Loevendie Consort met Hans Dulfer, Joop Mastenbroek, Nedley Elstak, Willem van Manen, Maarten van Regteren Altena, John Engels

c) Association P.C.

28 november 1970, St.Eloois Winkel, Jazz en Poëzie, PvG Sextet

1970, datum onbekend, Oostende, Thermen, PvG Sextet, tentoonstelling 'Jazz '70'

21 januari 1971, Gent, Zwarte Zaal Proka, PvG Sextet, live-opname deel 1 LP 'Aorta'

31 januari 1971, Brugge, Jeugdclub, PvG Sextet

18 maart 1971, Gent, Auditorium Blandijn, PvG Sextet, live-opname deel 2 LP 'Aorta'

6 mei 1971, Gent, Zwarte Zaal Proka, Mal Waldron Trio, PvG Sextet

8 mei 1971, Antwerpen, Middelheim, PvG Sextet

1 juni 1971, Gent, PvG Sextet, release LP 'Aorta'

10 oktober 1971, Parijs, Bois de Vincennes, 7de Biennale de Jeunes Artistes, PvG Sextet, met opname voor ORTF

23 oktober 1971, Gent, Gravensteen, 3de Avant-Garde Jazzfestival

a) PvG Sextet

b) Association P.C. met Jasper van 't Hof, Toto Blanke, Sigi Busch

oktober of november 1971, Antwerpen, Jazzclub, Mal Waldron Trio, PvG Sextet

7 december 1971, Brussel, Paleis voor Schone Kunsten, PvG Sextet

14 oktober 1972, Gent, Gravensteen, 4de Avant-Garde Jazzfestival

a) PvG Sextet, trompettist Johan Joris vervangt Patrick De Groote

b) Association P.C. met Jasper van 't Hof, Toto Blanke, Sigi Busch

6 april 1975, Turnhout, De Warande, Mal Waldron Trio, PvG Quartet

27 oktober en 17 november 1976, Gent, 10 Jaar Galerij Foncke, PvG Quartet, met Fred Van Hove, Peter van de Locht

1977, Parijs, St. Germain des Prés, PvG Quintet, ORTF-opname

23 maart 1978, Parijs, Musée d'Art Moderne, PvG Quintet, Serge Hoste, De Groote, Lecourt

31 januari 1987, Gent, Zwarte Zaal Proka, PvG Quartet, Siegfried Kessler

1 mei 2011, Parijs, PvG Sextet in originele bezetting, uitgave LP 'Aorta' op cd Futura GER 27

Erik Carrette